

ข้อคิดจาก.....คนสามคน

นำเสนอเมื่อ : 22 ก.ย. 2552

ณ วัดบ้านป่าแห่งหนึ่ง

หลวงตาเพิ่งกลับจากการบิณฑบาตเห็นลูกศิษย์วัดนั่งร้องไห้สะอึกสะอื้น
จึงเข้าไปถามไถ่ว่าเป็นอะไร ลูกศิษย์ตอบกลับมาว่า “ผมถูกใส่ร้าย
ผมไม่ได้ขโมยเงินในห่อพระ แต่ผมเข้าไปปิดกวาดเช็ดถูบ่อย ๆ
ทุกคนก็หาว่าผมเป็นขโมย ไม่มีใครเชื่อผมเลย ฮือ ฮือ”

หลวงตานั่งลงข้าง ๆ พักหน้าเข้าใจแล้วสอนลูกศิษย์ว่า

“เจ้ารู้ไหม

ในตัวเรามีคนอยู่สามคน คนแรกคือคนที่เรายากจะเป็น คนที่สองคือ คนที่คนอื่นคิดว่าเราเป็น
คนที่สามคือตัวเราที่เป็นเราจริง ๆ “ลูกศิษย์หยุดร้องไห้ นั่งฟังหลวงตา

คนเราล้วนมีความฝัน ความทะยานอยาก ตามประสาปุถุชนทั่วไป

ไม่ใช่สิ่งเลวร้าย บางครั้งความฝันก็เป็นสิ่งสวยงาม

เป็นพลังที่ทำให้เราก้าวเดิน เช่น บางคนอยากเป็นนักร้อง เป็นนักมวย

เป็นดารา ถ้าถึงจุดหมายเราก็จะรู้สึกว่าการนี้ช่างสว่างไสวสวยงาม

ดังนั้นเราควรมีความฝันไว้ประดับตน เพื่อเป็นเครื่องหล่อเลี้ยงหัวใจ”

มาถึงไอ้ตัวที่สอง จะเป็นเราแบบที่คนอื่นยึดเยียดให้เป็น

บางครั้งก็ยึดเยียดว่าเราดีเลิศ จนเราอายุ

เพราะจิตสำนึกเรารู้ดีว่ามันไม่จริงหรอก แต่เราก็ยึดรับ

แต่บางครั้งไอ้ตัวที่สองนี้ก็มหาอัปลักษณ์จนไม่อยากจะนึกถึง

ซ้ำร้ายยังเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา

เพราะมันเป็นโลกในมือคนอื่น มันเป็นสิ่งแปลกปลอมที่คนอื่นยื่นให้”

อย่างคนขับสิบล้อจอดรออยู่ข้างทางเฉย ๆ เข้ามาพบศพได้ต้องรถ

ก็ต้องขับรถหนี ทั้งที่ศพนั้น ถูกรถชนตายอีกฝั่งแล้วดันถลามาใต้ท้องรถ
แต่ขึ้นชื่อว่าเป็นคนขับสิบล้อ บางคนก็ตัดสินใจไปแล้วว่าเขาเป็นฆาตกร”

สมัยที่หลวงตายไม่ได้บวชเคยไปส่งเพื่อนผู้หญิงที่มีผัวแล้ว

เพราะเห็นว่าบ้านเป็นชอยเปลี่ยว ส่งได้สองครั้งก็เป็นเรื่อง

ชาวบ้านซุบซิบนินทา

หาว่าเป็นชู้กับเมียชาวบ้าน คนที่เห็นนั้นมองคนอื่นด้วยใจที่หยาบซ้า

ไว้วิจารณ์ญาณ ใจแคบ

มองคนอื่นผ่านกระจกสีตำแหน่งใจตัวเอง คนเหล่านี้มีมืออยู่ทั่วไปในสังคม

เจ้าต้องจำไว้ละ ทุกครั้งที่เราว่าคนอื่นแล้ว คนอื่นไม่ได้

ก็เท่ากับเราประจานความมืดดำในใจตัวเองออกมา

เห็นสิ่งไม่ดีของใครจงเตือนตัวเองว่าอย่าทำ อย่าเลียนแบบ

นั่นแหละวิถีของนักปราชญ์ ถ้าเอาไปว่าร้ายนินทาเรียกว่าวิถีของคนพาล”

“แล้วเราต้องทำตัวอย่างไรละครับในเมื่อเราต้องเจอคนเหล่านั้นเรื่อย ๆ “ ลูกศิษย์หยุดร้องไห้แล้ว
เริ่มสนทนาโต้ตอบหลวงตา

เจ้าต้องทำความเข้าใจจิตใจมนุษย์ เรียนรู้ว่าความเข้าใจผิดเกิดขึ้นได้ เราห้ามใจใครไม่ได้

สิ่งใดที่เราไม่ได้ทำ

ไม่ได้คิด ไม่ได้เป็น

แต่คนอื่นคอยยึดเยียดให้เรา

เราก็ไม่ควรให้ความสำคัญ

เพราะเราสัมผัสได้ว่าสิ่งนั้นไม่มีอยู่จริง

ใจเราควรสงบนิ่ง

ยังไม่ต้องชำระ

ใจคนอื่นต่างหากที่ควรชักพอกให้ขาวสะอาดกว่าที่เป็นอยู่

เขาเหล่านั้นเป็นบุคคลที่น่าสงสารมีเวลามองคนอื่น

แต่ไม่มีเวลามองตัวเอง

จงแผ่เมตตาให้เขาไป เข้าใจใจใหม่”

เข้าใจครับหลวงตา” เด็กน้อยยิ้มมีความสุขอีกครั้ง

จาก FW